

Štajerc izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročina velja za Avstrijo: za celo leto 8 krov., za pol leta 4 krov., za četrt leta 2 krov.; na Ogrskem in v inozemstvu: Za celo leto 9 krov., za pol leta 4 krov. 50 vin. Naročino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 20 v.

Uredništvo in upravljivo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

med
dre

rovizij
agentur
se 57.

stno krem
Inikov, ja
rej-prod
ili K 47
rej-plača
3, Abt. 1

Ptuj.

ane

nadzor
sti duha
s a p i d
po K 57
Kazpoštov
Wien, III

dpadki
i ostank
e, raz
dov in
kocene

Celje
ne cene

to pa
elov (zn
dor bi
i popo

Ptu

anke v Pla

Štev. 9.

V Ptiju, v nedeljo dne 3. marca 1918.

XIX. letnik.

Vojna in mir.

Vsa Rusija se je podala in sprejela nemške mirovne predloge. — Veliki nemški uspehi na vzhodu. — Lepe zmagane na morju. — Laški napadi zavrnjeni.

Najvažnejši dogodek zadnjega tedna je pač dejstvo, da so se Velerusi, prisiljeni od hrabrega nemškega orožja, popolnoma udali in prosili za mir na podlagi tistih pogojev, katere so v Brest-Litovski stavile osrednje sile. Vodja ruske delegacije Trotsky je zdaj pač uvidel, da mu nadaljno upiranje ne pomaga več in da bodo nemške čete ednostavno z ojstrino meča napravile konec tega grozovitega, od naših sovražnikov povzročenega prelivanja krvi. Še par dni in nemške čete bi dospele v Petersburg. Ker so se Rusi zdaj vdali in prosili za mir, pričnejo se kratka nova pogajanja v Brest-Litovskem, ki služijo pravzaprav le podpisuju mirovne pogodbe.

Znamenito je bilo delo, izvršeno od nemških čet na vzhodu v par kratkih dneh. Tako hitro prekoračenje širnega ozemlja 900 kilometrov se pač niti v tej svetovni vojni še ni izvršilo. Plen nemške armade zlasti na zeleniškem in vojnem materijalu je seveda ogromen.

Prav lepe uspehe so dosegli tudi zopet nemurno delavni podmorski čolni. Iz vojne na morju je omeniti tudi še posebej krasne junaške čine, ki jih je izvršila tekom 15 mesecov nemška pomožna križarka „Wolf.“

Na ostalih bojiščih se ni pripetilo mnogo novega. Italijani so poskusili z manjšimi srankami, ali v boju izkušeni junaški naši vojaki so jih hitro in s krvavimi glavami nazaj poslali.

Zanimive so skrbi, katere imajo in objavljajo naši sovražniki. Razbijajo si glave, kje bodoje osrednje sile zdaj zastavile glavno svojo moč. Anglezi imajo veliki strah zaradi pričakovane nemške ofenzive v Flandriji, Italijani pa tudi pričakujejo drugo naklado batin, ki so jih pri krasni naši zadnji ofenzivi dobili. Vsa prerokovanja seveda v tem oziru nimajo nobenega pomena. Gotovo je le eno: osrednje sile hočejo mir in so že opevovano svojo mirovno željo in voljo izjavile. Nasprotniki tega doslej niso hoteli vpoštovati, marveč so to smatrali za izraz naše slabosti. Zato so osrednje sile prisiljene, nadaljevati vojno do trajnega zmagovalnega miru. In ta mir nam more letos priti!

Avstrijsko uradno poročilo od četrtega.

K.-B. Dunaj, 21. februarja. Uradno se danes razglaša:

Na visoki planoti od Asiaga in vzhodno od Brente artiljerijski boji.

Čete armadne skupine Linsingen se nahajajo v nadaljnem prodiranju in so Rowno zavzele.

Šef generalštaba.

Nemci vjeli nad 9000 Rusov, zaplenili 1353 kanonov in mnogo drugega vojnega materijala.

Nemško uradno poročilo od četrtega.

K.-B. Berlin, 21. februarja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Ruprechta in nemškega in prestolonaslednika. Mnogokrat boji artiljerije in minskih metalcev. — Armada vojvode Albrechta. Na lotrinski fronti je bilo artiljerijsko delovanje v mnogih oddelkih med Selle in Plaine povisano. Močni francoski oddelki napadli so zvečer naše postojanke pri Monzelu, Rechicourtu in Hanancourtu. Na posameznih krajih je sovražnik vdrl. Naša infanterija vrgla ga je v protisunku zopet vun in napravila večje število vjetih. Južno-zapadno od Marckircha pripeljale so naše naskočne čete od neke poizvedbe vjetje.

Vzhodno bojišče. Armada Eichhorn. Od otoka Moon so naše čete zamrznjeni del morja prekoračile v Estland dospeli ter Leal zasedle. — V prodiranju ob morskem zalivu Rige se je doseglo Pernigel in Lemusal. Pri Lemusalu prišlo je do kratkega boja, v katerem se je 500 Rusov vjelo ter 20 topov zaplenilo. Prekoračili smo Wenden. Naše čete stojijo pred Wolmarjem. Med Dünaburgom in Pinskem prodiramo proti vzhodu.

Armada Linsingen. Prodiranje gre naprej. Na celi fronti se je važne železniške in cestne postojanke zasedlo. Izčistilo se je Rowno od sovražnika. Plen se niti približno ne da preceniti. Doslej se je naznanih na vjetih 1. general, več divizijskih poveljnikov, 426 oficirjev in 8700 mož; na plenu pa: 1353 kanonov, 120 strojnih pušk, 3000 do 4000 vozov, železniški vlaki z okroglo 1000 vagoni, ki so mnogokrat z živilo naloženi, letala in drugo napregledno vojno orodje.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 22. februarja. Uradno se danes razglaša:

Italijansko bojišče. Nobeni posebni dogodki.

Vzhodno bojišče. Čete armade Linsingen so dosegle Nowograd-Wolynsk.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 22. februarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V posameznih oddelkih delovanje artiljerije in minskih metalcev. Manjši poizvedovalni boji. Ob železnici Ypern-Roulers se je neko angleško stražo presenetilo in vjelo. V zadnjih treh dneh se je v zračnem boju in od zemlje 24 sovražnih letal in 4 balone sestrelilo.

Vzhodno bojišče. Armada Eichhorn. V Estlandu smo zavzeli Kapsal. Prvi estlandski regiment se je uvrstil pod nemško poveljstvo. V Livlandu sunile so naše kolone preko Ronneburg, Wolmar in Spandau. Pod navdušenjem prebivalstva došle so naše čete v Regencyco. Od tam so sunile do Ljuxyna. Zasedli smo Minsk. — Armada Linsingen. Pri podpiranju Ukrajincev v njih osvobodilnem boju se je doseglo napredke. Pri Nowograd-Wolynsku smo dobili zvezo z ukrajinskimi oddelki. Drugi oddelki marširajo proti Dubnu.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od sobote.

K.-B. Dunaj, 23. februarja. Uradno se danes razglaša:

Nobeni posebni dogodki.

Nemške čete so zasedle Dubno.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od sobote.

K.-B. Berlin, 23. februarja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Naše čete prodirajo proti vzhodu. V Livlandu smo Volk zasedli. V Ukrajini so južno od Lucka prodirajoče čete Dubno dosegle. V ostalem napredujejo naše operacije. Število vjetih se je povisalo na 2 generala, 12 oberstov, 432 oficirjev in 8770 mož.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Dunaj, 24. februarja. Uradno se danes razglaša:

Vzhodno od Brente izjavil se je presestljivi napad Italijanov.

Pri armadi Linsingen jemljejo v podporo Ukrajine zapričete operacije namerno potek.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od nedelje.

K.-B. Berlin, 24. januarja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupp prechta in nemškega in prestolonaslednika. Angloži in Francuzi razvili so na mnogih krajih fronte živahnvo poizvedovalno delovanje. Močnejši francoski oddelki, ki so črež Aillette v Chevregny vdreti poskusili, bili so v protisanku pred južnim robom vasi nazaj vrženi. Na desnem bregu Maase pripeljale so napadalne čete vježe iz francoskih jarkov. — Armada vojvode Albrechta. V Vogezaх uspešni poizvedovalni boji. Zapadno od Mühlhausen-a napadli so francoski batajloni po ljutemu večurnemu ognjenemu učinku na obeh straneh Dollera. Njih napadi razbili so se pri Nieder-Aspachu v protisanku, pri Erbrücke in Nieder-Burnhauptu vognju bavarskih čet.

Vzhodno bojišče. Armada Eichhorn. V Estlandu sunile so naše čete, od prebivalstva povsod veselo pozdravljene, vkljub zasneženim potom v hitrih pohodih naprej, so vrgle na posameznih mestih se vstavljaljočega sovražnika in se približujejo Revalu. Pri zavzetju od Wolka dne 22. februarja se je s krepko atako neke huzarske švadronne mesto pred požigom od strani sovražnika rešilo. Vjelo se je **1000 mož**, osvobodilo 600 nemških ter avstro-ogrskih vojnih vjetnikov. Manjši oddelki sunili so včeraj od Ostrowa in so razbili tam sovražni odpor. Naše saške čete vjele so v Balpinovem **1000 mož**. Od Minska sem se je Borissow zasedlo. — Tudi pri armadi Linsingen so zavzele v podporo Ukrajine v njem osvobodilnem boju zapričete operacije nameravani potek. V Wiskorowu so dospele nemške čete. Neki na kolodvor v Šepietowki došli vlak z veleruskimi četami bil je vstavljen, posadka pa razorožena.

Italijansko bojišče. Vzhodno od Brente pričeli so Italijani zvečer z napadom na Colu Caprile. Bili so v ognju zavrnjeni.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 25. februarja. Uradno se danes razglaša:

Ob Piavi je bilo artiljerijsko delovanje živahnvo.

Pri armadni skupini Linsingen so nemške prednje čete v Shitomiru zvezzo z ukrajinskimi četami dobile.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 25. februarja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Mnogokrat boj artiljerije in minskih metalcev. Na raznih krajih fronte poizvedovalni boji, ki so nam vzhodno od Armentiera prinesli vježe in strojne puške.

Vzhodno bojišče. Armada Eichhorn. Naše čete so zasedle Pernau. En estlandski batajlon se je podredil nemškemu poveljstvu. Svojim divizijam naprej so včeraj dopoldne naše naskočne kompanije in ena švadrona huzarjev Dorphat dosegle. Na poti tja se je vjelo **3000 mož** in zaplenilo mnogo stotin vozov. Ta naš hitri oddelki prekoračil je torej v $5\frac{1}{2}$ dneva **210 kilometrov**. — Armada Linsingen. V Rownu je padel ves štab ruske "posebne" armade v našo roko. Njen vrhovni poveljnik je zbežal. Prednje čete dospele so v Shitomir in so izvršile tam zvezzo z ukrajinskimi četami.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 26. februarja. Uradno se danes razglaša:

Zapadno od Brete izjavil se je en sunek Italjanov.

Šef generalštaba.

Novi nemški uspehi na vzhodu.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 26. februarja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Armada Eichhorn. Štiri dni po prekoračenju Moonsunda so včeraj dopoldne na Reval vporabljene čete — na čelu jim kolesarji, kavaljerija in ojstri strelec strojnih pušč — pod vodstvom generalnjanta v. Beckendorffa po boju trdnjava Reval zavzele. — V Livlandu je mnogo mest pri našem vhodu zastave razobesilo. Mnogoštevilni od Rusov zaprti domačini bili so osvobodenii. Južno od Pleskova zadeli so naši regimenti na močni odpor. V ljunetu boju premagali so sovražnika. **Mesto je zavzeto**. — Armada Linsingen. Sovražne sile vrgle so se našim v Ukrayini ob Pripjetu prodirajočim oddelkom pri Kolenkoviči in nasproti. V hrabrem napadu bi je sovražnik vržen. V naskoku smo zavzeli mesto in kolodvor. V par dnevih so čete armade Linsingen k nogam, po železnici in na avtomobilih v velikem naporu in pomanjkanju **več kot 300 kilometrov prekoračile**. Skupno z ukrajinskimi četami so velike dele dežele od roparskih tolpa osvobodile. Ukrainska vlada je v od sovražnika očiščenih pokrajina zopet red in mir uresničila. Na vjetih se je na vzhodni fronti zopet pripeljalo: **3 diviziske štabe, 180 oficirjev in 3976 mož**. Število vjetih in plena v Revalu in Pleskavi se še ne more pregledati.

Prvi generalkvartirmožster Ludendorff.

Vojna na morju.

Uspehi v Srednjem morju.

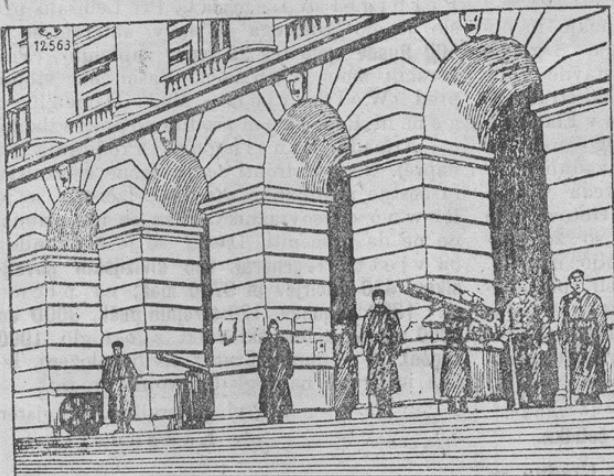
W.-B. Berlin, 21. februarja. V zapadnem Srednjem morju dosegli so naši podmorski čolni nove uspehe proti italijanskemu transportnemu prometu. 23.000 brutto-register-tonov sovražnega prostora na trgovinskih ladjah bilo je od njih potopljeno.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Plen podmorskih čolnov v mesecu januarju.

K.-B. Dunaj, 21. februarja. V mesecu januarju se je vsled vojnih odredb osrednjih sil skupno **633.000 brutto-register-ton** za naše sovražnike rabljivega prostora na trgovinskih ladjah uničilo. S tem znaša uspeh prvega leta neomejene vojne podmorskih čolnov 9,590.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Das Smolni-Institut, der Sitz der Volkskommissäre der Bolschewiki-Reierung, bewacht durch Kanonen und Soldaten.

Novi uspehi.

W.-B. Berlin, 22. februarja. Neumenu delovanju naših podmorskikh čolnov je na angleškem zapadnem obrežju žrtev zopet pred kratkim 5 parnikov 2 jadernici.

Šef admiralnega štaba mornarice

18.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 23. februarja. Novi uspehi podmorskikh čolnov na severnem bojišču 18.000 brutto-register-ton.

Šef admiralnega štaba mornarice

Hrabra nemška križarka „Wolf.“

K.-B. Berlin, 23. februarja. Pomorska križarka „Wolf“ se je po 15 mesečnih vjetih v Atlantskem, Indijskem in Tihem morju hvala odličnemu vodstvu svojega ponika fregatnega kapitana Nugera in knjega dela svoje posadke srečno in z velikimi uspehi v domovino vrnila.

Ladja je vojni promet naših sovražnikov z uničenjem vojnega prostora in tovora najtežji način oškodovala. Več kot 400 novih posadk tujih ladji, med njimi taki različnejših narodnosti, zlasti tudi mnogoštevilni barvasti in beli angleški vojaki, so na ladji „Wolf“ v Nemčijo pripeljani. Ven več na oborženih parnikih zaplenjenih topov je ladja „Wolf“ velike množine jutrovin, tako gumi, mesing, cink, kakov, kakaov plod itd. v vrednosti večih novon mark seboj pripeljala.

V februarja 1917 od „Wolfa“ vjeti pozneje v pomožno križarko predelan gleški parnik „Turrilletta“, ki je dobil imenom „Iltis“, je pod vodstvom prvega oficira oklepni „Wolf“, kapitanlajtnanta Brandisa usoden v zalivu od Adena operiral, dokler niso angleške bojne sile vstavile in lastne posadke potopila; iz 27 glad obstoječa sadka se nahaja v angleškem vojnem nistvu.

Ta pod najtežjimi razmerami, brez vsake postojanke in zveze z domovino izvršena na ladji „Wolf“ je naravnost edini čin vrste.

Šef admiralnega štaba mornarice

Nova potopljenja.

W.-B. Berlin, 23. februarja. Novi uspehi podmorskikh čolnov v zapadnem Srednjem morju: 22.000 brutto-register-ton. Neki okrepili 5000 ton veliki, oboroženi, globoko naloženi tovorni parnik z osebnimi deki bil je spremstvo razruševalcev in ribiških lad. oboroženi in globoko naloženi transportholni parnik „Majar“ (2000 ton) iz močno zavzetenega spremstva sestreljen. Med ostalimi potopljenimi ladji znamo se je izpostaviti nemški oboroženi, šele l. 1917 zgrajeni angleški parnik „Ville de Verdun“, ki se je peljal v vsej veljavi. Kapitan parnika je vjet.

Palača boljševikov

Prinašamo sliko Smolni-instituta v Petersburgu, v katerem ima sedanja russka vladna boljševikov svoj sedež. Kar razvidno, se varujejo ti revolucionarji, „odrešeniki“ ljudstva di z vojaki in kanoni pred njihovim ljudstvom.

Zahtevajte

povsod

Štajerca

Neum... W.B. Berlin, 24. februarja. Novi čoln uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 19.000 brutto-register-ton. Med potopljimi ladjami se nahaja angleški transportni panik za čete "Tuscanja" (14.318 brutto-register-ton) z amerikanskimi četami na krovu. Parnik je bil kratko pred vzhodom v Irsko morje v spretrem napadu vkljub najmočnejšemu sovražnemu protiučinku in močnemu premerju, na katerega čelu je vozil, se strelen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Uspehi nemškega parnika „Wolf.“

K.-B. Berlin, 26. februarja. (Uradno.) Nj. V. pomožna križarka „Wolf“ je v izvrstvi nje izročenih nalog najmanje 35 sovražnih ali za sovražnika vozečih trgovinskih povezljivosti s skupno vsebino najmanje 210.000 brutto-register-ton, uničila ali tako težko poškodovala, da je zopetna raba za daljši čas izključena. Gre se večinoma za velike, mnogim pa vredne angleške parnike, katerih ednakovora vredno nadomestilo v doglednem času ni mogoče. Več teh parnikov so bili zasedeni angleški transportni parniki za čete. Njih potopljene imel primerne izgube na človeškem življenu, kar je za posledico. Nadalje je pomožna križarka R. japonsko linjsko križarko „Horuna“ od 8.000 ton in neko angleško ali japonsko križarko, katere ime se ni moglo dognati, težko in poškodovala.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.B. Berlin, 26. februarja. V zavorniščem okolišu okrog Anglije so naši podmorski uspešni 5 parnikov in 2 ribiški ladji potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Pogajanja za mir.

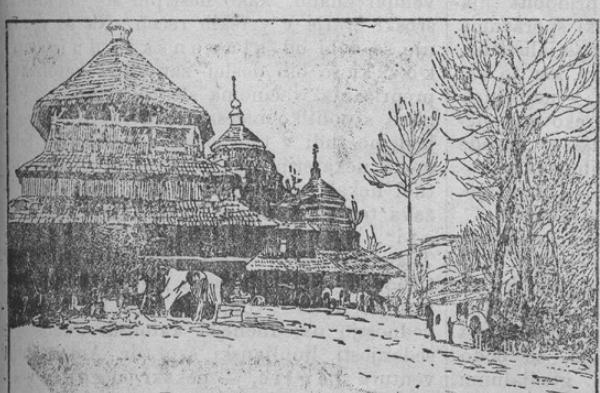
Vsled energične nemške ofenzive proti poljskevi vladu se je položaj zdaj docela spremenil. Ruska vlad je izpozna, da se osrednje sile ne pustijo za nos voditi in da hočajo na vsak način stalni ter pošteni mir doseči. Zato so Rusi sprejeli — kakor smo že v zadnji številki poročali — v Brest-Litovskem stavljeni pogoje osrednjih sil brezpostojano in z nekaterimi izpopolnilnimi dostavljeno. V sledenem podamo uradna poročila:

Pismena ruska mirovna ponudba.

K.-B. Berlin, 11. februarja. Kakor se portoroča, so ruski ljudski komisarji ustregli avare zahtevi, da naj svojo mirovno ponudbo pisatimeno vložijo. Dotično pismo je medtem že označilo črte pasiralo. S tem je podan tudi dokaz o neistnosti glede par dni sem kroženih vesti o padcu vlade Trockega in Lenina!

Rusija se poda!

K.-B. Berlin, 25. februarja. Tekom svojega današnjega govora v nemškem državnem zboru naznani je državni tajnik grof Hertling sledče:

Zum Frieden mit der Ukraine: Typische ukrainische Holzkirche.

"Včeraj je došlo poročilo, da je petersburška vlada naše mirovne pogoje sprejela in da je odposlala zastopnike za nadaljnje razprave v Brest-Litovsk. Vsled tega so tudi nemški odposlanci včeraj tja odpotovali. Močno je, da se bode o posameznostih še prepiralo, ali glavna stvar je dosegrena. Mirovna volja se je od ruske strani izrecno izjavila. Naši pogoji so sprejeti. Sklep miru se mora v najkrajšem času izvršiti.

Vojni pogoji za Rusijo.

W.B. Berlin, 26. februarja. V državnem zboru je naznanil državni podtajnik mirovne pogoje napram Rusiji. Glasom teh ne bodejo pokrajine zapadno od preje naznanjene črte, ki se preloži v pokrajino Dūnajburga do vzhodne meje Kurlandia, russki vlasti več podvržene. Nemčija in Avstro-Ogrska določajo bodočo usošo pokrajino v sporazumu s prebivalstvom. Livland in Estland se zasedejo od nemške policijske sile, dokler deželne uredbe ne zajamčijo varnost. Rusija sklene takoj mir z Ukrajino, izprazne Ukrajino in Finlandsko odčetteredeči gard, zajamči vrnitev vzhodno-anatolskih provinc na Turčijo, prizna odpravo turških kapitulacij in izvrši takoj demobiliziranje. Nadaljnje določbe zadevajo ruske vojne ladje in vojne ladje entente, trgovinsko paroplovbo v Čnem morju in na Vzhodnem morju, zopetno uveljavljenje nemško-ruske trgovinske pogoobe, jamstvo največje dobave do konca l. 1925 in opustitev agitacije proti zveznim vladam tudi v zasedenih pokrajinah. Ti pogoji se morajo tekmo 48 ur sprejeti. Ruski pooblaščenci se morajo brez odmora v Brest-Litovsk podati in morajo tekmo 3 dni mir podpisati, ki se mora tekmo nadaljnih dveh tednov ratificirati. Ruska delegacija je odpovedala v Brest-Litovsk, bila je pa severno od Pskova vsled razstrelbe mostu zadržana.

Nove razprave v Brest-Litovsku.

K.-B. Dunaj, 26. februarja. Na mirovne pogajanja v Brest-Litovsk odposlane delegacije Nemčije in Avstro-Ogrske so včeraj zvečer tu-sem dospele. Delegacije Bolgarije in Turčije se pričakujejo tekom današnjega dneva. Ruska delegacija je bila vsled preteganja železniške črte na ruskih tleh pri Nowoselsku zadržana in bode bržkone proti večeru dospela.

Govor nemškega kanclerja o vojni in miru.

K.-B. Berlin, 25. t. m. Danes je v nemškem državnem zboru govoril prvi kancler dr. grof pl. Hertling, ki je med drugim izvajal:

Državni zbor upravičeno zahteva, da se mu pojasi zunanj politični položaj in stališče, ki ga zavzema vodstvo države. Izpolnjujem le svojo dolžnost, ko to storim, dasi dvomim, če koristijo in rode uspeh razgovori ministrov in držav, ki se vojskujejo, pred jav-

Iz Ukrajine.

Z ozirom na mir, ki so ga osrednje sile sklenile z novo uresničeno ljudsko republiko Ukrajino, prinašamo sliko iz te dežele. Slika predstavlja eno v Ukrajini pogostoma pojavljajočih se leseni cerkev.

**Ali si že narocil
„Stajerca?“**

nostjo. Liberalni član angleške poslanske zbornice M. Walter Runciman je nedavno rekel, da bi se miru hitrejše približali, ko bi se poklicani in odgovorni zastopniki, mesto da govore, zbrali v ožjem krogu, da se med seboj razgovore. Soglašam z njim, ker bi se po tej poti odstranila vsa nesporazumljivja in bi morali naši nasprotniki sprejeti naše besede tako, kakor jih mislimo in bi morali tudi sami pokazati pravo barvo. Besede, ki sem jih dvakrat tu govoril, se, kakor sodim, v sovražnem inozemstvu niso tolmačile nepričutansko in brez presodkov. Razgovor v ožjem krogu bi dosegel sporazum v mnogih podrobni vprašanjih, za katere gre, kadar se dela na spravo in ki jih more le pogodba uresničiti. Posebno mislim s tem na naše stališče nasproti Belgiji.

Na tem mestu se je že večkrat povedalo, da ne mislimo obdržati Belgije ali jo pridružiti kot državo nemški državi, a, kar je tudi v noti z dne 1. avgusta m. l. izvajano, zavarovati se moramo pred nevarnostjo, da bi se v deželi, s katero hočemo mirno in prijateljsko živeti, lahko zbirali in spletkarili naši sovražniki. V ožjem krogu naj bi se pogajali o sredstvu, s katerim bi se ta namen dosegel. Če bi se kaj takega predlagalo od nasprotne strani po vlasti v Le Havre, bi ne odklanjali neobvezno. Zdi se mi, da bo, kar je sprožil omenjeni angleški parlamentarci, če ni dobro dosegljive oblike, prisiljen sem zato, da se razgovarjam preko Kanala in oceana tako, kakor se je to dozdaj godilo.

Rad pripoznam, da morebiti poslanica predsednika Wilsona z dne 11. t. m. predstavlja kratek korak, da se drug drugemu približamo. Ne nameravam se pečati s predolgimi uvodnimi izvajanjimi in se pričenem precej pečati s štirimi temeljnimi načeli, ki se morajo, kakor sodi Wilson, upoštевati, kadar se razpravlja.

Prvo načelo naglaša: Vsaki del končne pogodbe se mora bistveno naslanjati na pravico v gotovem slučaju in zgraditi na taki pogodbi, o kateri je verjetno, da privede do trajnega miru. Kdo naj temu ugovarja? Stavek, ki ga je zamislil veliki cerkveni oče sv. Avguštin pred tisoč in petsto leti: "Justitia fundamentum regnum", velja še danes. Gotovo: trajen mir more biti le tisti, ki ga v vseh delih prevevajo načela pravičnosti.

Drugi stavek zahteva, naj se narodi in dežele ne premikajo iz ene državne oblasti v drugo. Tudi temu stavku lahko mi brezpostojno pritrdim, da, čuditi se moramo, ker je smatral predsednik Združenih držav za potrebno, da ga je zopet zabičaval. Stavek se prereka z že zdavnaj izginulimi razmerami in nazori, proti kabinetni politiki in proti kabinetni vojski, proti mešanju državnih osemlj in knežje zasebne lasti, ker spada vse v davno preteklost. Neuljden bi ne bil rad, a če se spomnimo prejšnjih Wilsonovih izjav, bi človek lahko sodil, da vladu v Nemčiji protislovje med avtokratično vladu in pa brezpravno ljudsko množico. Predsednik Združenih držav — kar vsaj dokazuje nemška izdaja njegove knjige "O državi" — pozna nemško državnopravno književnost; ve torej, da so pri nas knezi in vlade najvišji člani v državi organizirane celote ljudstva; najvišji člani, ki jim končna odločba in sicer tako, da oni, ako tudi pripadajo celoti kot najvišji člani, se odločijo le za dobrobit celot. Potrebno je, da se to Wilsonovim vojakom izrecno pove. Radostno pozdravljamo tudi konec stavka, ki razglaša, da se je igra za ravnotežje sil za vse večne čase diskreditirala. Znano je, da je iznašla Anglija načelo o vzdrževanju ravnovesja sil, ki ga je posebno takrat uveljavljala, kadar je postala kaka država na evropski celini premogača, kar je bil le drugačen izraz za nadvlado Angleške.

Tretji stavek, ki zahteva, naj se reši vsako vprašanje o ozemljju, katerega je izprožila sedanja vojska, v korist in dobrobit prizadetega prebivalstva in ne le kot del kakega pogodbe ali kompromisa tekmajočih si držav le izpolnjuje, kar se je prej povedalo, v grotov smeri, oziroma je posledica prejšnjega ga.

Končno četrti stavek, ki zahteva, naj se vse jasno začrte zahteve najdalekosežnejše zadovolje, tako, da ne ovekovečijo nova ali starata nasprotstva, ki bi najbrže zopet kmalu motila evropski in ž njim mir celega sveta. Tudi temu stavku lahko načelno pritrdim in izjavljam, kakor Wilson, da se lahko razgovarja o splošnem miru, ki bi temeljil na takih načelih.

Le en pridržek obstoji: teh načel ne sme predlagati le predsednik Združenih držav, pripoznati jih morajo dejansko tudi vse države in narodi. Zveza narodov bi bil smoter, ki ga najprisrečnejše želimo, a ta smoter se še ni dosegel, tudi ne obstaja razsodisč, ki bi ga bili vsi narodi ustanovili, da čuvajo mir v imenu pravčnosti. Ako ob prilikih pravi Wilson, da govori nemški državni kancler sodnemu dvoru celega sveta, moram, kakršne so reči danes, v imenu nemške države in zaveznikov sodni dvor, ker je pristranski, odkloniti, da bi radostno pozdravljal, če bi obstojalo nepristransko razsodisč, kakor bi tudi rad sodeloval, da bi se prišlo do takega idealnega stanja. Obžalujem, ker ni o podobnem mnenju pri vodilnih velesilah sporazuma niti sledu.

Vojni smotri Anglije, ki jih je zopet razvil Lloyd George, so še vedno skozi in skozi imperialistični, vsiliti hočjo svetu taki mir, kakršen bi Angliji ugajal. Če govori Anglija o pravici samoodločbe narodov, ne misli na to, da bi to načelo izvedla tudi na Irskem, v Egiptu ali v Indiji. Mi smo iz početka sem zasledovali sledče vojne smotre: branili smo domovino, vzdržati smo hoteli nedotakljivost našega ozemlja in varovati svobodo našega gospodarskega razvoja na vse strani. Vojskujemo se v znamenju obrambe, dasi moramo napadati. Posebno naglašam to zdaj, da se naša politika na vzhodu ne bo napačno tolmačila.

Nasproti Rusiji smo imeli proste roke, ko je rusko odposlanstvo 10. t. m. prekinilo mirovna pogajanja. Naše čete so začele 7 dni pozneje samo zato prodirati, da zagotove sadove miru, ki smo ga sklenili z Ukrajino; nikakor niso odločevali osvojevalni nameni. Podpirali so nas klici po pomoči Ukrajine, naj jo ščitimo proti boljševikom, ki so motili red mlade države. Šlo je za to, da ustvarimo mir in red v korist prebivalstva, ki ljubi mir.

Ne mislimo, da se morebiti ustalimo v Estlandu ali Livlandu, želimo marveč le, da živimo v dobrih, prijateljskih razmerah z državami, ki bodo tam po vojski nastale. Ni potrebno, da bi danes o Kurlandski in Litavski kaj povedal. Gre za to, da ustvarimo prebivalstvu teh dežela organe samoodločbe in samouprave in da ukrepimo tiste, ki se ustvarjajo. Mirno pričakujemo, kakor se bodo stvari še razvijale. Vojaški nastop na vzhodu je pa zelo dosegel uspeh, ki zelo presega prvotni namen, katerega sem pravkar označil. Gospodom je že znano obvestilo gospoda državnega tajnika zunanjih reči, da je Trockij brzjavil, kateri brzjavki je tudi sledilo pisemno potrdilo, da je pripravljen prekinjena mirovna pogajanja nadaljevati. Odgovorili smo tako, da smo poslali naše mirovne pogoje v obliki ultimata.

Včeraj, to veselo vest, gospodje, Vam moram naznaniti, se je poročalo, da je petersburška vlada sprejela naše mirovne pogoje in da je poslala zastopnike na nadaljnja pogajanja v Brest-Litovsk; nemški odposlanci so sinoči odpotovali tja. Mogče je, da se bodo o podrobnostih še prepričali, a glavna reč se je dosegljala; z ruske strani se je izrecno izrazila volja, da se doseže mir.

Nikdar v zgodovini se morebiti še ni tako sijajno potrdila aristotelska beseda, da smo se moralni odločiti za vojsko, ker smo želeli mir. Naše vojno vodstvo je potegnilo meč, da zavaruje sadove našega miru z Ukrajino: mir z Rusijo bo srečen uspeh. Veselja nam ne bodo kratile neumne in hujskajoče brzjavke, ki se vedno širijo po svetu.

Včeraj so se pričela v Bukareštu mirovna pogajanja z Rumunijo; navzoč je bil gospod državni tajnik za zunanje reči, ker je notreben

njegova navzočnost, ko gre za prva načelna vprašanja; zdaj pa bo moral kmalu oditi v Brest-Litovsk. Glede na pogajanja z Rumunijo se mora pomisliti, da nismo le mi sami prizadeti in da smo dolžni nastopati za upravičene koristi naših zvestih zaveznikov: Avstrije, Bolgarije in Turčije in da vzrvniamo želje, ki bi si morebiti nasprotovale. Mogče se pojavi težave, a z dobro voljo na vseh straneh se bodo te težave premagale. Tudi nasproti Rumuniji nas mora voditi načelo: države, s katerimi sklepamo mir, zanašajoč se na naš meč, moramo in hočemo pridobiti da ostanejo v bodoče naše prijatljicu.

Če izpregovorim v tej zvezki še besedo o Poljski, za katero se zadnje čase sporazum in tudi gospod Wilson posebno zanima, je znano, da jo je združena moč Nemčije in Avstrije rešila odvisnosti, ki jo je težila v carski Rusiji z namenom, da se oživi samostojna država, ki naj neovirano napreduje v svoji narodni kulturi, a ki naj tudi postane steber miru v Evropi. Državno-pravnega vprašanja v ožjem smislu: kakšna bodi ustava nove države, seveda ni bilo mogče precej odločiti; o njem se še zdaj temeljito vse tri prizadete dežele posvetujejo. Razen mnogih težav, ki se morejo premagati — gre za težave posebno gospodarskega značaja — se je pojavila vsled poloma stare Rusije še nova: kakšne meje naj se določijo Poljski s sosednimi ruskimi ozemljji. Ko se je razglasila z Ukrajino sklenjena pogodba, so se Poljaki prvi hip zelo vznemirili: Upam: dobr volji se bo posrečilo, da se vzrvnajo zahteve, če se bodo pravično upoštevale etnografske razmere. Izjava, da se tozadovno vse do skrajnosti poskusi, je poljske kroge že zelo pomirila, kar z zadostenjem pribijemo. S te strani se bo glede na ureditev vprašanja meje zahvalovalo le to, kar je z vojaških vidikov neobhodno potrebno.

Če izvajanj sledi, da se očividno bližamo miru na celi vzhodni bojni črti od vzhodnega do črnega morja; svet, ki je prenasičen vojske, posebno v neutralnih deželah, z mrzljino napetostjo vprašuje, če se še ni odpril tudi dohod k splošnemu miru.

Kakor vse kaže, voditelji sporazuma v Angliji, Franciji in Italiji odklanjajo, da bi poslušali glas pameti in človeštva; v nasprotju z osrednjimi velesilami je zasledoval sporazum ves čas osvojevalne smotre. Vojskuje se, da bi dobila Francija Alzacija Loreno. Ničesar ne pristavljam, kar se je že o tem vprašanju povedalo. V mednarodnem smislu vprašanja Alzacija-Lorena ni; če je, je to čisto nemško vprašanje.

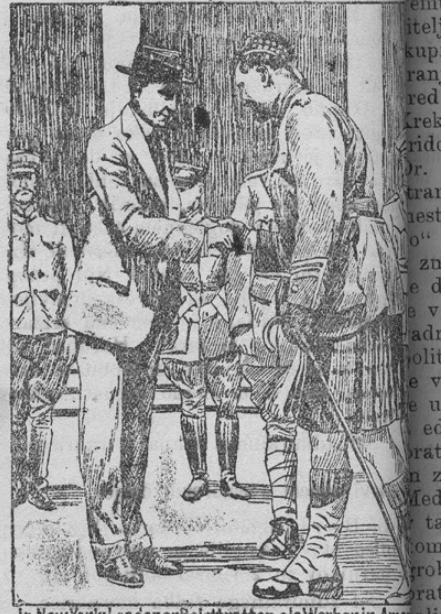
Sporazum se vojskuje, da bi Italija pridobila avstrijska ozemlja. Ako so iznašli v Italiji za to lepe besede o svetih aspiracijah, o svetem egoizmu, se z njimi zahteva po aneksijah ne odstrani. Vojskuje se, da se odcepijo Palestina, Sirska in Arabska od turške države. Posebno školi Anglija na turško ozemlje. Iznenada je odkrila srce za Arabce; upa, da pridobi s pomočjo Arabcev; z od angleške nadvlade odvisne države angleški državi novo zemljo. Angleški državniki so večkrat izjavili, da zasleduje Anglija v Afriki kolonijalne vojne svrhe; kljub skoz in skoz agresivni politiki, ki se hoče pridobiti tuja ozemlja, si le še upajo državniki sporazuma trdit, da moti mir vojaška, imperialistična, avtokratična Nemčija, ki se mora, ker to zahtevajo koristi svetovnega miru, v najtesnejše meje stisniti. Z lažmi in obrekovanji ne prenehoma delajo, da bi tako lastne narode kakor tudi neutralne države najhujškali proti osrednjim velesilam, posebno s strahom, da namerava Nemčija kršiti neutralnost.

Svet stoji zdaj pred največjimi, najusodenjšimi odločtvami. Sovražniki se ali odločijo, da sklenejo mir; če se za to odločijo, se hočemo pogajati z njimi; ali se pa odločijo, da bodo nadaljevali zločinsko blaznost osvojevalne vojske. Če to sklenejo, se bodo naše krasne čete pod svojimi genijalnimi vojskovodji bojevale dalje. Tudi sovražnikom je dovolj znano, da smo in v kakšem obsegu smo tudi za ta slučaj pripravljeni, naš vrli, občudovanja vredni narod bo vztrajal dalje;

toda kri padlih, trpljenje ranjencev, beda in trpljenje narodov pade na glasovske stih, ki se trdovratno branijo, da bi porezli glasove pameti in človeštva.

Amerikanci zbirajo vojake

Amerikanske vojne grožnje so protostale brez vsakega uspeha na osrednjem robu S kakimi sredstvi nabirajo Amerikance, ke, nam kaže naša slika. Moški in ženske igralci ponočnih baletnih lokalov vabijo

In New York Londoner Ballstratten als Werber in Ameriklj ljudi za vstop v amerikansko "armado" slo semešno, kajti s takimi sredstvi se bodo izbralo par zaljubljenih fantičkov, nikdane armade, ki bi se zamogla bojevati izkušenim armadam osrednjih sil.

Politični utrinki.

Katoliško vero hočjo odpraviti ...

Kdo? Nekateri „jugoslovanski“ kateuhovniki sami. Kakor znano, skušajo za svojo „jugoslovansko deklaracijo“, hočjo s pomočjo zufanjih sovražnikov ničiti, tudi Hrvate pridobiti. Dosej našli pristaše le pri Starčevičevi stranki, tem ko ostale hrvatske stranke „jugoslovske“ ne marajo. Glasilo Frankove stranke, dobro katoliška „Hrvatska“ je n. pr. kratkim ljubljanskega knezoškofa dra. J. J. prav ojstro za ušesa prijela. List je pril z neki dopis od kranjsko-hrvatske meje, terem se pravi: „Zanimiv je odgovor, daje marsikateri slovenski in hrvatski dekan na vprašanje, kako bude šlo katoliški cerkvi v velesrbski, bitinski jugoslovanski državi, vendar znano, kako nestrenpi so prav srbski bratje v verskih rečeh. Na to vprašanje se dobri od slovenskih duhovnikov, ki so bili doslej zanesljivo katoliški prepričanja, večinoma sledeči odgovor: Zanimala s politiko ničesar opraviti. Konečno bodemo tudi v tem oziru združili. Mimo v nekaterih točkah ponehali, Srbi bodo tudi nekaj ponehali in potem bode ena žava ter ena vera. Postali bodo priateli, duhovniki brez celibata. Tako prihajamo vseled inicijative srbofil Čehov do najmodernejše jugoslovanskega macije, katere vodja je brez ali z njej vednostjo najodličnejši katoliški Jugosloven, ljubljanski škof dr. Anton Ventura Jeglič, — nekaj jugoslovenski Martin Luther.“

Tako piše katoliški list „Hrvatska“ goslovanskem gibaju. Z drugimi besedami povedano: **Jugoslovanski hujškači nam**

vsa
vo ti-
osluša-
vati štajersko, kronovino, avstrijsko domovino,
habsburško kröno; pa tudi katoliško vero! Kdor
gre z njimi, ta je sokriv!

Mir v klerikalnem brlogu?

Listi poročajo, da so se pričeli posamezni zastopniki v razdeljeni slovenski klerikalni stranki pogajati, da bi zopet odpravili nasprotja in se združili. Seveda, na Krekovem grobu je že prva trava zrastla in kar je ostalo v klerikalni stranki za Krekom, to je pač i tacega sporazuma zmožno. Spor v klerikalni stranki pa je zanimiv, ker je trepeči del v tem sporu slovensko ljudstvo samo. Tenu slovenskemu ljudstvu so klerikalni voditelji najprve pravili, da je edina rešiteljica skupna „Slovenska ljudska stranka“ in da je kranjski glavar dr. Šusteršič nekak polbog, pred katerim mora vse na trebuhu ležati. Krek pa je o Šusteršiču drugače sodil in je pridobil v lastni stranki večino zoper njega. Dr. Šusteršič je vsled tega „Slov. ljudska stranka“ ednostavno razpustil in na njenem mestu neko novo „Slovensko kmetsko stranko“ ustanovil. In bombardement se je pričel, z znanimi sredstvi, ki jih slovenska javnost že docela pozna. „Polbog“ Šusteršič postal je v nekaterih klerikalnih listih nakrat nadavnih falot, ki ima umazane roke, nadavnih političnih volun in denuncijant in boge kaj se vse. Šusteršič pa ima zobe za gristi; zato je ustanovil svoj lastni list in je ednostavno z ednakim orojem svoje nekdanje klerikalne bratce prijemal. Tako so streljali in streljali in zasmrdelo je po širni slovenski domovini. Medtem pa je dr. Janez Krek, edini značaj v taboru teh razdivjanih dervišev, umrl. In konaj je zrastla prva travica na njegovem grobu, ko so se pričeli razjarjeni klerikalni bratci že približevati, ko so že pričeli delati zanjubljene oči, ko so že pričeli hrepeneti po slogu in „zdrženju.“ To ni konec političnih zmot ali političnega nasprotovanja; to tudi ni bil boj političnih differenc. Ali voditelji raznih struk klerikalne stranke se ednostavno bojijo, ker ima vsak dovolj masla na glavi. Bojijo se za svoje osebice! In zato, edino zato se hočejo zopet združiti. Slovenskemu ljudstvu pa se bode zopet pridigovalo, da je „uskok“ dr. Šusteršič kristalno čist značaj, da je dr. Korošec vzor-duhovnik, da so vsi ti voditelji poštenjaki od pete do glave. In verno katoliško slovensko ljudstvo bode zopet klečalo pred temi maliki, ki se v svojem nočnem brlogu pač smejo svojim odiranim lahkomselnim vernim ovčicam... Kdo bode pač slovensko ljudstvo od tega klerikalnega švindla rešil?

Izdajstvo mariborskega profesorja Pivka.

Priobčili smo v eni zadnjih številki vprašanje poslancev v državnem zboru, ki se tiče iz daje pri C a n z a n u. Samoumevno je bilo slovensko-prvaškim voditeljem jako neprijetno, da je izvršil to izdajstvo slovenski oberlajtnant Ludvik Pivko, profesor na neki srednji šoli v Mariboru, na kateri se pač tudi sedaj širi protiavstrijsko hujskarjo. Da bi Pivka umilo, izjavilo je prav tako časopisje v svoji znani prednostni ednostavno, da so navedbe poslancev lažnije. To pa vkljub temu, da se je na pristojnih mestih popolno resničnost teh navedb dognalo. Zaradi tega Pivkovega izdajstva, ki je stalo v velikem številu hrabrih vojakov tudi slovenske narodnosti življenoje, stojijo poleg tega Pivkova žena (neka Čehinja) in druge osebe v zaledju v sodniški preiskavi. To je gotovo tudi slovensko-prvaškim voditeljem znano. Nujno potrebno je, da se to zadevo javno razpravlja, da pridejo merodajni činitelji konečno do izpoznanja, kam mora stvar priti, ako se rabi osebe Pivkove vrste za vzgojo mladine. Pivko kot izdajalec je v e k r a t n i m o r i l e c, ker ima življenoje stoterih avstrijskih vojakov na vesti. In ta Pivko je v z g o j e v a l „jugoslovensko“ mladino. Ali je čuda, da tako vzgojena mladina nima več srca za Avstrijo in cesarja?

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Imenovanja. C. kr. štajerski namestnik je imenoval m. dr. namestiška koncipista Wolfganga Burghauser v Celju in Egona Schrey Edler v. Redlwerth v Ptiju za okrajna komisarja nad zistematisiranim stanjem.

Umrla je v Ptiju g. Marija Goršek, najstarejša članica družine Puncerjeve in staru mati soproge našega urednika Linhartja. Bog daj blagi ženki, ki je v svojem življenu veliko delala in trpela, večni mir in pokoj!

Deserter in vložilec. Mestna policija v Mariboru je p. k. izvedela, da prinašata dva deserterja v stanovanje vdove Roze Pukl na cesti v Pobrežje ukradeni živila. Preiskava je podala dokaze za večje tativne. Roza Pukl, ki je z ukradenimi živili cele pojedinje delala, bila je od nadstražnika Jerina aretirana. Po njeni aretaciji se je začelo v njenem stanovanju deserterja Martina Lipotnika, ki se je proti stražnikom takoj nasilno obnašal, da ga je moral Jerin s sabljo po glavi udariti. Lipotnika so težko ranjenega v vojaško bolnišnico prepeljali. Drugi deserter Johan Wegan se doslej še ni zamogel vjeti. Deserterja sta kradla večinoma svinje, perutnino, zajce in poljske priedele. Lipotnika je kot deserterja že v decembri neki stražnik vstavil; takrat je skočil v Dravo, kjer mu je bilo pa premrzlo, tako da je prišel sam zopet na breg. Vsled njegovega prehlajenja so ga takrat oddali v vojaško bolnišnico, od koder pa je zamogel zopet pobegniti. Upati je, da se zasači kmalu tudi drugač.

Veliki vložil. V noči na 16. februarja vložili so v Celju tatovi v trgovino z urami g. Rafaela Salmič v „Narodnem domu“ ter so pokradli nad sto ur in drugih dragocenosti v skupni vrednosti nad 14.000 krom. Sum se obrača proti nekdanjim uslužencem uraria.

Proti „jugoslovenskemu“ hujskanju sprejel je občinski zastop v Marenb ergu rezolucijo, v kateri pravi: „Jugoslovensko“ stremljenje je očitna veleizdaja, čeprav verujejo njeni zastopniki na uresničenje ravno tako malo kakor mi sami. Brez razumevanja stojimo nasproti dejству, da državna oblast tako delo tiko trpi in s tem pospešuje. Vidimo s težko skrbjo, da tako stremljenja mir v deželi, v kolikor se doslej ni posrečilo, ga umetno uničiti, zlobno povsem podgrebljajo in s tem zacelejanje vojnih ran zakasnijo. Zato jih zavračamo z globokim zaničevanjem in opozarjam vse poklicane zastopnike ljudstva, da se naj bojujejo brezobjarno proti tem stremljenjem ter za varstvo naše stare, nerazdeljene Štajerske.

Cesar je pomilostil 140 kaznjencev in jim odpustil ostanek njih zapora. Od teh pade na moško jetnišnico v Mariboru 19, na moško jetnišnico v Gradcu pa 9 oseb.

„Zeganje.“ Dne 10. februarja je bilo v Žusmu zeganje. Med fanti raznih vasi vlada že dalje česa sovraštvo. V gostilni Cek er prišlo je do prepira, ki se je na cesti nadaljeval. Med pretepom padel je strel, ki je posestnika Mihaela Stvornik zadel. Ko je že na tleh ležal, prizadel mu je ruder Jožef Kolar z nožem več sunkov v hrbet; potem ga je tudi še kanonir Johan Žlender dvakrat z nožem sunil. Stvornik, ki je bil poleg strela še 13 krat z nožem ranjen, zmagel je sicer še domu priti, kjer pa je že drugi dan umrl. To so menda že plodovi „jugoslovenske“ gonje! Posuroveti ljudstvo, to je cilj tistih ljudi, ki bi morali ljudstvo vzgojiti!

Vtonil. Fabrični direktor Franc Denk iz Z g o r n e j e P o l s k a v e padel je na potu domov v potok Pulskavo, v katerem so dne 14. februarja njegovega mrlja našli ter dva dni pozneje v domači fari pokopali.

Tatvina. V O r m o ž u so neznani tatovi vložili v tobačno trafiko gospo Martinz, pokradli 500-kron gotovega denarja in nekaj cigaret, medtem ko so tobak pri miru pustili. Škoda je krita vsled zavarovanja.

Umor in samomor. Pretekli četrtek ponos je v Mariboru četovodja Franc Hafner str. r. št. 26, doma iz Maribora, svojo ljubico, l. 1896 v Knittelfeldu rojeno vlačugo Pavlo Hohl s strelem iz revolverja usmrtil; istotako je potem sam sebe s strelem v sence usmrtil. Zgodilo se je to na vsak način v obojestranskem sporazumljenju, kajti oba sta že opetovano dejala, da si hočeta življene vzeti. Neposredno pred tem dogodkom popivala sta v neki gostilni skupno z očetom in sestro Hafnerja. V gostilni je izročil Hafner tudi vso svojo lastnino očetu. Hafner je bil dalje časa pod sumom sleparje v vojaškosodniški preiskavi, bil je pa pred kratkim izpuščen in bi moral na bojišče oditi.

Vlož v železniški vagon. Na kolodvoru v Mariboru so tatovi v neki vagon vložili in iz njega več žakljev bele moke pokradli. Konduktjeru Fabianu se je posrečilo, da je našel skrivališče tatov, neki transportni voz. S pomočjo kolodvorskoga poveljstva se je tatove vjelo in vojaški sodniji oddalo.

Roparski umor. V Mariboru se je zgodil grozni roparski umor. V Josefsallee št. 3 stanujoča gospa Terschowetz čula je v stanovanju sosedinje branjevke Julije Nerat ropot in vpitje; opazila je tudi, da so vrata branjevkinega stanovanja odprt. Gospa je to policiji sporočila. Prišel je nadstražnik Garbret, kateremu se je nudila grozovita slika. Našel je branjevko Nerat mrтvo v krvi na tleh ležati. Imela je grozoviti udarec čez glavo, ki jo je pač takoj usmrtil, kajti glava je bila popolnoma razbita. Gre se za roparski umor. Morilec je bil skozi okno na hodniku preko strehe dravnice pobegnil. Umorjena je bila 49 let stara in v Samarko v mariborskem okraju pristojna.

Umrl je v Mariboru c. k. notar g. Karl Hanss. Njegov sin stoji kot oberlajtnant na bojišču. Pokojnik je bil splošno spoštovan in odkriti značaj ter vedno nevstrasheni zagovornik napredne misli. Kot tak je bil tudi skozi dolga leta somišljenik in narodnik našega lista. Bodite vrlemu možu štajerska zemlja lakka!

Koroške vesti.

Koroška Korošcem! Leta dolgo že traja hujskarja kranjskih in drugih privandrancev, ki hočejo i na Koroškem uresničiti vseslovensko protiavstrijsko gibanje. Gotovo, — mi vse vemo, da je koroško ljudstvo v svojem srcu avstrijsko in da ljubi svojo domovino bolj, kakor vse drugo. Ali vsled potprežljivosti pri zadetih činiteljev se bode polagoma tudi to pošteno ljudstvo zastrupilo in v panslavizem prisililo. Saj vendar čitamo list koroških „Ju-goslovanov“, ki deluje z vzemi sredstvi na to, da bi iz sreca koroškega ljudstva iztrgal ljubezen do domovine in habsburške krone. Saj je tudi znano, da se nahajajo med voditelji panslavizma na Koroškem ljudje, ki so bili v svoji mladosti in potem zopet na staru svoja leta zaradi veleizdaje v dolgoletni ječi, čeprav jih je morda milost ljubljenega našega cesarja zopet domu poslala. Ti skriti in očitni sovražniki koroške dežele delujejo na tihem in javno naprej, da bi polagoma vso slovensko govoreče koroško ljudstvo spravili v svoj tabor. Potem bi zamogli seveda raztrgati koroško domovino, potem bi zamogli suniti nož v srci stare naše Avstrije! ... Ali koroško ljudstvo se ne pusti tako hitro v veleždajalstvo zapeljati. Koroško ljudstvo zna braniti svojo domovino s puško v roki, pa tudi s pravo besedo in poštenim prepričanjem v zaledju. Zato naj se vseslovenski in srbofili hujskarči trudijo, kolikor jim je dragó: koroškega ljudstva ne bodoje nikdar spravili na svojo plat! Koroško ljudstvo ima prej kot slej tako močni domovinski čut, da ne pusti nikomur vmešavanje v njegove no-

